

Pater Pietros hemmelighet / Samson og Roberto 3,
Ingvar Ambjørnsen & Per Dybvig (İllüstratör)

© CAPPELEN DAMM AS, 2000

© **Can Sanat Yayınları A.Ş., 2019**

Tüm hakları saklıdır. Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

ISBN 978-975-07-4083-1

1. Basım: 2000 adet, Haziran 2019

Çeviren: Deniz Caneve

Resimleyen: Per Dybvig

Yayın Koordinatörü: İpek Şoran

Editör: Tuğçe Özdeniz

Son Okuma: Seda Ateş

Kitap Tasarımı: Lom Creative (www.lom.com.tr)

Tasarım Uygulama: Güldal Yurtoğlu

Can Sanat Yayınları Yapım ve Dağıtım Tic. ve San. A.Ş.

Yayıncı Sertifika No: 43514

Hayriye Caddesi No. 2, 34430 Galatasaray, İstanbul

Telefon: (0212) 252 56 75 - 252 59 89 Faks: 252 72 33

cancocuk.com cancocuk@cancocuk.com

Kapak Baskı: Saner Basım Hizmetleri San. ve Tic. Ltd. Şti.

Sertifika No: 35382; Adres: Maltepe Mah. Litrosyolu Sok.

2. Matbaacılar Sit. No: 2/4 2BC 3/4 Zeytinburnu, İstanbul

İç Baskı ve Cilt: Türkmenler Matbaacılık Rekl. San.

ve Tic. Ltd. Şti.; Sertifika No: 43087; Adres: Maltepe Mah.

Gümüşsuyu Cad. No:16 Topkapı, İstanbul

NORLA
NORWEGIAN LITERATURE ABROAD

Bu kitap, NORLA (Norwegian Literature Abroad) çeviri desteğiyle yayımlanmıştır.

Sezer ve Tozar 3

Mario'nun Uçan Koltuğu

INGVAR AMBJØRNSEN

Çeviren: Deniz Canefe

Resimleyen: Per Dybvig

INGVAR AMBJØRNSEN

1956'da Larvik, Norveç'te doğdu. 1981 yılından bu yana çeşitli alanlarda çok sayıda kitabı yayımlandı. Romanlar, polisiye romanlar, öyküler, çocuk ve gençlik kitapları ve makaleler kaleme aldı. 1986 yılında *Beyaz Zenciler* romanıyla büyük ün kazandı. 1997 yılında yayımlanan *Gecenin Karanlık Sabahı* kitabıyla eleştirmenlerin dikkatlerini üzerine topladı. *Elling* romanı ve onu izleyen *Cennet Manzarası*, *Kan Kardeşler* ve *Beni Yarın Sev*

kitaplarıyla Norveç'in en çok okunan çağdaş yazarları arasına girdi. Değer görüldüğü edebiyat ödülleri arasında Riverton Ödülü, Brage Ödülü, Bokhandlerforening'in (Kitapçılar Birliği) verdiği "80'li yılların en iyi çocuk kitabı" ödülü, Riksmål Ödülü ve Bokhandler Ödülü sayılabilir.

YAZARIN YAYINEVİMİZDEN ÇIKAN DİĞER KİTAPLARI:

Çomar Amca'nın Mirası (Sezer ve Tozar 1) • *Öfkeli Dostlar*
(Sezer ve Tozar 2)

Birinci Bölüm

Köpek Tozar aynanın karşısında durmuş, kendi kendine dostça konuşuyordu.

Sağ patisiyle kulağının arkasını kaşırken “Cici köpek!” dedi alçak sesle, “Çook cici köpek!”

Hoşuna gitmişti bu sözler. Evet, dişleri sapsarı, hatta neredeyse kahverengiydi, tüyleri de yılların kiriyle yağlı yağlı parlıyordu. Ama bunlar onun dişleri ve onun postuydu! Dişlerinin onun için çiğnediği bütün o güzel yemekleri ve postunun yağmurda, fırtınada onu nasıl ısıttığını düşündü. Ayrıca önemli olan iç güzelliğiydi. Bunu da pansiyonun verandasının altında yaşayan por-

suk Şirin'den öğrenmişti. İyi kalpli bir köpek olmak daha önemliydi.

Bahçeye ve fiyorda bakan pencere açıldı. İçeriye taze sonbahar havası doluyordu. Havada deniz, elma ve iyi dostların kokusu vardı.

Yaşamak ne güzel, diye düşünen Tozar aynadaki yansımasına şefkatle gülümsedi.

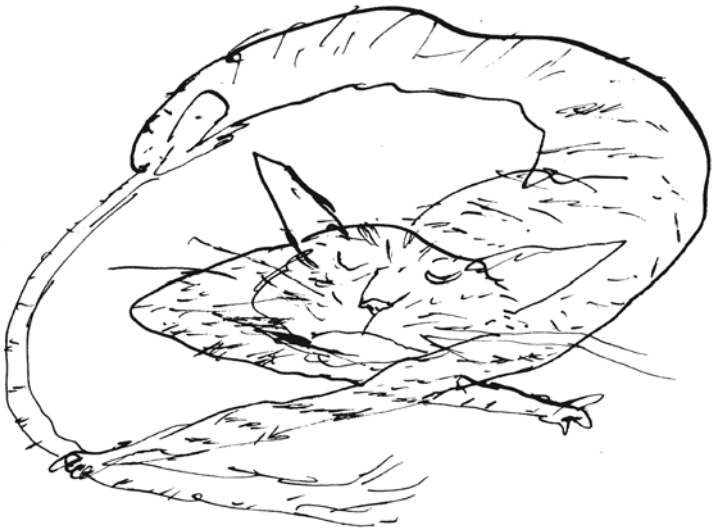
Kendi iyi huylarını övmeye başlayacaktı ki sözleri kesildi.

Her işten anlayan su samuru Susam'ın çingiraklı kahkahası duyuldu bahçeden.

Tozar pencereye gitti.

Sezer aşağıda, verandada yatmış uyuyordu. Kedilere 6zgü bir biçimde tostoparlak olmuş yatıyordu, ama Tozar onun genellikle tek gözü hafifçe açık uyuduğunu fark etmişti. Sezer uyku alemindeyken bile gerçek dünyada olan biteni izliyordu. Körfez Pansiyonu'nun işletmesinden sorumlu biri için yararlı bir yetenek, diye düşündü Tozar. Çünkü burada pek çok tuhaf Şey olurdu. Sezer uyurken de.

Susam ve şirin elma topluyordu. Susam ağacın tepesinde daldan dala hopluyor, aşağıda bekleyen şirin'e kocaman, kırmızı elmalar atıp duruyordu. şirin her bir elmayı yakalıyor ve çimenlerin arasındaki hasır sepetin içine koyuyordu. Üzerinde bordo üniformasıyla, yeşillik'in ortasında ışık saçıyordu.

“Çok gülünç bir iş bu!” diye bağırdı Susam. “Gülmekten altıma işedim! Aman ne ayıp ettim!”

“Elmalara işemek yok!” diye havladı Tozar. “Yoksa onları ihtiyar Kurumlugil Bey’e satamayız!”

“Tulumuma işedim!” dedi Susam. “Elmalara değil. Bir tane ister misin? Bir elma istiyorsun, değil mi? Aç ağzını bakayım. Aç ağzını Tozar!”

Tozar ağzını açtı. Canının elma istediğini fark etmemişti oysa.

Susam’ın fırlattığı elma havada güzel bir yay çizdi, Tozar ikinci kattaki pencereden kafasını uzatıp elmayı yakaladı. Tatlı ve güzel bir elmaydı, ne yazık ki çabucak bitivermişti.

“Bir tane daha!” diye bağırdı Tozar. “İki! Yok, bütün sepet! Bir sürü sepet! Bahçedeki bütün elmaları yemek istiyorum!”

“Dur bakalım!” dedi Sezer, kısık gözleriyle ona bakarak.

“Yalnızca bir tane daha olmaz mı?” diye yalvardı Tozar.

“Geliyor,” diye bağırdı Susam.

Tozar yine havada yakaladı, ama bu kez elmanın tadını bile alamadan midesine indirmişti.

“Yalnızca...”

“Hayır, artık bu kadarı yeter.” Sezer artık doğrulmuştu. “Başka müşteri gelmezse kışa kadar bu elmalarla yetinmemiz gerektiğini bilmiyor musun?” “Ne bileyim... Zaten şimdi de hiç müşterimiz yok ki,” dedi Tozar dalgın dalgın.

“İkiniz de gelip bize yardım edebilirsiniz,” dedi Şirin.
“O zaman daha çabuk bitiririz.”

Sezer’le Tozar iç çektiler.

Dinlenmeyi çok seviyorlardı.

Ağaçta tek bir elma bile kalmayınca, bulutları seyretmek için dördü birden çimenlere sırtüstü yattı. Atlara, ineklere, tavşanlara ve traktörlere benzeyen bulutlar gördüler. Susam hiçbirinin göremediği bir melek görmüştü.

O sırada patikadan gelen Bandi’nin ıslığını işittiler.

“Off, olamaz!” diye iç çekti Sezer. “Yine şu bodur fare!”

Bandi, yerel gazete *Körfez Haberleri*’nin muhabiriydi. Civardaki tüm hayvanlarla ilgili ne gelişme varsa hepsini çok iyi bilirdi. Birileri kavga ederse ya da âşık olursa Bandi hemen bunu haber yapardı. Kimi zaman, olmayan kavgaları ve sevdaları yazmaktan da geri kalmazdı. Hazırlıklı olmak gerekir, derdi böyle zamanlarda. Her gün gazetenin bütün sayfalarını doldurmaya çok özen gösterirdi Bandi.

“Körfez Pansiyonu elmaları toplandı,” diye mırıldandı ve çimenlere oturup not defterini kucağına yerleştirdi. “Başka yeni haber var mı?”

“Ne gezer!” dedi Sezer.

“Aa, olmaz olur mu!” diye atıldı Tozar. “Susam öyle güldü ki altına işedi.”

“Bu yeni bir haber değil,” dedi Bandi. “Bir elma alabilir miyim?”

“Hayır!” diyen Sezer ona ters ters baktı.

“Yalnızca bir tane,” dedi Şirin.

Bandi sivri fare dişlerini elmaya geçirdi, kalın gözlük camlarının arkasından kısık gözlerle Şirin’e baktı. “Sen bugün bir mektup almışsın, öyle mi? İskoçya’dan mı?”

Şirin yerde yuvarlandı, şaşkın gözlerle Bandi’ye baktı. “Sen nereden biliyorsun?”

“Bu minicik bir sır,” dedi ve kurnazca gülümsedi Bandi. “Dağlar ozanı Gregor geleceğini mi haber veriyor? Şöyle ufak ve romantik bir sonbahar tatili mi acaba?”

“Bu ne minicik, ne de dev bir sır,” dedi Sezer. “Postanedeki o sefil tarla faresine bütün özel mektupları açıp okusun diye her ay para ödüyor. Bütün mesele bu!”

“Aman ne kötü bir şey bu!” dedi Şirin, gerçekten sarılmıştı. “Hiç utanmıyor musun?”

“Yıllar önce bir kere utanmıştım,” dedi Bandi. “Ama üzücü bir konuydu bu.” Yarısını yediği elmayı bıraktı, dolmakalemını çıkardı. “Ünlü köstebek ozanın çok yakında geleceğini yazabilirim yani, öyle değil mi?”

Şirin derin derin iç çekti, ama yine de biraz gülümsemeden edemedi. Komi üniformasının cebinden pek çok kez okunmuş benzeyen bir mektup çıkardı. Romantik, duygulu ve kısık bir sesle herkese okudu mektubu.

Dünyadaki en değerli varlığım!

Sonbahar bir kez daha yaklaşmakta. Yağmurla ağırlaşmış toprağın altında oturmuş senin güzelim yumuşaklığını düşünüyorum. O kara porsuk gözlerini, bahçede geçirdiğimiz gecede okşamama izin verme inceliğini gösterdiğin küçük kuyruğunu...

“Ne?” diye şaşkınlıkla haykırdı Tozar. “Kuyruğuna mı dokundu?”

“Şşşt!” dedi Sezer sertçe.

Belki gazetede okumuşsundur, son kitabım çok başarılı oldu. İskoçya'daki günlük gazete beş yıldız verdi, okuyucular hayran kaldılar. Şu sıralar gerçekten zengin bir köstebek olduğumu söyleyebilirim. Dolayısıyla çok yakında sana küçük bir ziyarette bulunacağımı bildirmenin sevincini yaşıyorum. Bu kez denizin üzerinden geleceğim.

Yaşım ilerledikçe Kuzey Denizi altında tünel kazmayı yorucu bulmaya başladım.

Senin sadık Gregor'un!

Not: Şu ya da bu nedenle artık aşkıma karşılık veremeyeceğini düşünüyorsan lütfen bir an önce haber ver. Denizin üzerinde yolculuk yapmak çok pahalı.

“Eee?” dedi Bandi ve merakla Şirin’e baktı.

“Eee, ne? Bahsettiği İskoçya’nın en çok okunan gazetesi. Gregor eskisinden daha ünlü artık!”

“Ona bir mektup yazıp başkasını bulduğunu anlattın mı?”

“Bir mektup yazıp gelmesini dört gözle beklediğimi söyledim,” dedi Şirin, zafer kazanmış edasıyla.

“Körfez Pansiyonu’nun Şirin’i dağlar ozanı Gregor’la ayrıldıkları konusundaki bütün söylentileri yalanlıyor,” yazdı Bandi.

Sezer hafifçe öksürdü. “Zor zamanlar geçiriyoruz. Verandanın altında, senin yanında kalmayı düşünüyor-sa bile tam ücret ödemesi gerekiyor, Şirin. Söyleyeyim dedim. Çok parası var nasılsa...”

“Belki benimle ilgili güzel bir şiir yazar!” diye bağırdı Tozar sevinçle. “O zaman bunu gazetende haber yapabilirsin, Bandi!”

Bandi böyle bir şeyi asla yapmayacağını söyleyecekti ki kulakları tırmalayan bir haykırıyla sarsıldılar.

“HEPİNİZ YERE YATIN! YERE, YERE, YERE! YATIN ÇABUK YERE!”

“Ne demek oluyor bu!” dedi Şirin. “Zaten hepimiz yerde yatıyoruz!”

“Belki hiç kıpırdamadan yatmamız gerekiyordur,” dedi Tozar. Sesi titriyordu.

“Nedir bu saçmalık?” dedi Sezer ve öfkeyle çevresine bakındı.

“HEY SEN, ORADAKİ! YERE YAT ÇABUK, YOKSA SU TABANCASINI GETİRİRİM!”

Hepsi onu aynı anda gördüler. Başında kovboy şapkasıyla tepeden tırnağa sevimsiz bir köpek evin köşesinde durmuş, elindeki megafonla onlara sesleniyordu.

Bandi yüzükoyun yatmış, düşünce özgürlüğü ve hayvan haklarıyla ilgili bir şeyler yazmaya girişmişti.

Kocaman, sevimsiz, kovboy şapkalı köpek megafonu indirdi, yüzünde uğursuz bir sırıtışla onlara doğru yürüdü.

“Anladığım kadarıyla burada birtakım kötü işler planlanıyor.”

“Kimsin sen?” diye tısladı Sezer zehir gibi bir sesle.

Köpek tepeden bakarak gülümsedi. “Benim adım Bambam Keskin kulak,” diye yanıt verdi. “Ve bu fiyordun yeni şerifiyim. Ama asıl önemli soru şu: Sen kimsin? Uyarmadı deme, söylediğin her şey aleyhinde delil olarak kullanılabilir!”

“Bir dakika!” Bandi bir anda ayağa fırlamıştı. “Bu...”

“YAT ÇABUK YERE!” diye bağırды Bambam Keskin kulak. “DOĞRUCA YERE YAT, HEMEN!”

Bandi sevimsiz köpeğin dediğini yaptı. “Buralarda şerif olduğunu daha önce hiç duymamıştık. Yeni bir şerif de nereden çıktı?”

Bambam Keskinkulak yüzünde yapmacık bir şaşkınlıkla yere oturdu. “Öyle mi? Demek böyle konuşuyoruz! Yasanın tartışmasız üstünlüğüne dil uzatmaya cesaret ediyoruz demek. Sorgusuz sualsiz hapse atılmak için ne-redeyse yalvarıyorsunuz galiba! Böyle mi anlamalıyım?”

Kimse bir şey söylemedi.

Tozar gözlerini sımsıkı yumdu.

Bambam Keskinkulak yüzünde tatsız bir gülümsemeyle onların çevresinde dönmeye başladı. “Size şu kadarını söz verebilirim,” dedi hayal kurar gibi. “Burayı yola getireceğim.” Birden durdu, dramatik bir tavırla Susam’ı işaret etti. “Bu işin peşini bırakmayacağım!”

“Yaşasın!” diye bağırdı Susam. Bambam Keskinkulak’ın kendisini engellemesine fırsat bırakmadan elindeki megafonu kaptı, elma ağacının en tepesine tırmandı.

“Bir, iki, üç. Se- ses. Deneme! Beni duyabiliyor musunuz? Ormandaki tüm hayvanlara önemli duyurum var: Bu işin peşini bırakmayacağız! Çok eğlenceli olacak. Tekrar ediyorum: Bu işin peşini bırakmayacağız!”

“Hangi işten söz ediyorsun?” diye sordu Bandi.

“Burada soruları ben sorarım!” dedi Bambam Keskinkulak ve öfkeli gözlerle Susam’a baktı. “Çabuk aşağıya in, yoksa ömür boyu hapse tıkarım seni!”

Şirin yutkunup cesaretini topladı. “Bandi’nin dediği gibi, burada hiç şerif ya da polis olmadı. Çünkü hep iyi davranırız biz.”

Ama Bambam Keskinkulak onu dinlemedi bile. Koşar adım gidip elma ağacını silkeleyerek Susam’ı düşürmeye çalıştı.